

"Ukryta wspaniałość życia wewnętrznego"

Do tej pory nie rozumiałeś
orędzia, które my, chrześcijanie,
mamy dla innych ludzi: ukrytej
wspaniałości życia
wewnętrznego. Otwierasz
przed nimi całkiem nowy świat!
(Bruzda, 654)

17 października

Ile nowych rzeczy odkryłeś! –
Czasami jednak jesteś naiwny i
myślisz, że wszystko już widziałeś,

wszystko wiesz... Potem własnymi
rękoma dotykasz jedyne i
niezgłębionego bogactwa skarbów
Pana, który zawsze ukazuje ci
„rzeczy nowe”, jeżeli odpowiadasz z
miłością i delikatnością. A wtedy
rozumiesz, że znajdujesz się na
początku drogi, ponieważ świętość
polega na utożsamianiu się z Bogiem,
z naszym Bogiem, który jest
nieskończony, niewyczerpany.
(Bruzda, 655)

Nie oszukujmy się... Bóg nie jest
cieniem, odległym bytem, który nas
stwarza, a potem porzuca; nie jest
gospodarzem, który odchodzi i nie
wraca. Chociaż Go nie postrzegamy
zmysłami, Jego istnienie jest dużo
bardziej prawdziwe aniżeli istnienie
wszystkich rzeczy, których dotykamy
i które widzimy. Bóg jest tutaj, z
nami, obecny, żywy: widzi nas,
słyszy, kieruje nami i zna nasze
najdrobniejsze uczynki, nasze
najskrytsze zamiary. Wierzmy w

to... ale żyjemy tak, jak gdyby Bóg nie istniał! Bo nie mamy dla Niego ani jednej myśli, ani jednego słowa; bo nie jesteśmy Mu posłuszni ani nie staramy się panować nad swoimi namiętnościami; bo nie okazujemy Mu miłości ani nie wynagradzamy Mu... – Czy nadal będziemy żyć z martwą wiarą? (Bruzda, 658)

.....

pdf | dokument generowany
automatycznie z <https://opusdei.org/pl-pl/dailytext/ukryta-wspanialosc-zycia-wewnetrznego/> (23-02-2026)